

FRANJO CICEK:

PRIGODE PALČKA BOBKA

Tačas se je okrenila čarovnica babura Grdura v koči k zrcalu in ukazala:

»Zrcalce, zrcalce, okreni se in poglej, kdo je na vodi, hitro povej!«

Se je zasukalo zrcalce in pokazalo Bobka v gnezdu.

»Ravno takega sem si že dolgo želela,« pravi Grdura. Vzame čarobno palico in caplja k vodi. Jo pomoli v vodo in prične:

»Križe, kraže, vse povprek, vleci palčka sem na breg!«

Bobek je že priveslal skoraj do potoka, ki se izliva v ribnik. Kar začuti, da ga vleče nevidna moč nazaj. Vse sile je uprl v veslo, toda zaman. Prijel se je za trstiko, ki je molela iz vode. Ali glej čudo! Trstika se je ulomila in ga sama porivala nazaj. Bobek je začel klicati na pomoč. Nič ni pomagalo. Čarobna palica ga je potegnila k sebi.

Babura Grdura ga je zgrabila in vlekla v kočo sredi ločja.

»Stara sem že. Hlapca potrebujem,« je rekla, »hitro zakuri, da pripravim zajtrk!«

Hočeš nočeš, Bobek je ubogal.

»Zakaj pa režete žabam krake? To jih vendar boli,« vpraša Bobek čarovnico.

»Jezik za zobe, smrkavec! To ti nič ni mar. Sicer jih porežem še tebi, pa še tvoj jezik povrhu,« se obregne Grdura, vzame čarobno palico in gre zopet k vodi in prične:

»Ribice, pridite! Glejte drobtine, hitro pokažite svoje luskinе!«

Nevidna moč je vlekla ribe k palici. Grdura jih je grabila drugo za drugo in jim z ostrim nožem strgala luskinе in odrezavala plavuti. Nato jih je metala nazaj v vodo. Iz luskin in plavuti si je napravila čarobno mazilo in ga položila na palico.

Zopet je pomolila palico v vodo rekoč:

»Žabice, ragljice, krake zdaj sem, sedem jih spečem, pet jih pojem!«

Žabice, ki so še imele krake, so bile globoko skrite v blatu. Vendar jih je čarobna palica kakor magnet iglo potegnila ven in nase. Babura Grdura se je režala in kazala brez-zobe čeljusti, ko jim je rezala krake. Žabice so žalostne brez zadnjih nog kobacale nazaj v vodo. Porezane krake je Grdura vrgla v ponev in jih spekla. Bobek pa se je tačas spravil na streho in se pošteno najedel. Kajti je bila streha iz same čokolade.

Grdura je hitro pogrešila Bobka. Pa je stopila k zrcalu in rekla:

»Zrcalce, zrcalce, okreni se in poglej, kdo je na strehi, hitro povej!«

Je zrcalce pokazalo Bobka, ki je še ravno tlačil velik kos čokolade v usta. Vzela je Grdura leskovko in našeškala palčka ter ga zaprla v kočo.

»Šent, streho bi mi še rad snedel. Sladkih žabic pa ne mara,« je mrmrala sama pri sebi ter šla iskat krastač in močeradov.

Na večer je položila palčka na ležišče in sama legla tik njega. Ko se ji je zdelo, da Bobek spi, je vstala. Iz kota je potegnila brezovo metlo in na njo obesila leščerbo. Nato je vzela s police čarobno mazilo ter se pričela mazati z njim pod pazduhami. Bobek pa je figo spal. Silna radovednost ga je gnala k metli, čemu visi na njej svetilka. Tiho se je izmuzal izpod odeje in se skril v metlo.

Ko se je Grdura namazala, je zajahala metlo, tako da je imela luč spredaj, in je zamrmrala:

»Hija, hoja, hej, trka, trk,
luč naprej, rep nazaj, frka, frk!«

Se je vzdignila čarovnica v zrak in letela preko ribnika. V zraku pa se je zadrila:

»Hija, ho! Zdaj na Donačko goro,
tralalim,
jutri pa, če bo lepo, gremo na
Krim.«

Bobek je čepel v metli in še dihati si ni upal. Šlo je kakor blisk. Je začela godrnjati čarovnica:

»Hi, se mi zdi,
v repu me nekaj tišči.«

Bobka je oblila kurja polt. Da ni letela tako visoko, bi se spustil na tla. Ha, pa se bo tam, kjer bo pristala. Grdura je prijezdila na Donačko goro. Skočila je z metle, Bobek ravno tako in se skril v travo. Čarovnica vzame luč in posveti v metlo:

»Hi, ga ni, ga ni,
torej se mi le narobe zdi!«

Položi metlo in luč v travo, sama pa napravi z močeradam ris in zakliče:

»Hanzl, panzl, fire, fure, fare,
pridi, zlodej, plešiva na pare!«

Se je prikadil iz zemlje peklenšček, črn in žareč kakor parkelj na

Miklavževo noč. Bobek se ga tako prestraši, da pozabi na vse in skoči nazaj v metlo. Zlodej pa zgrabi čarovnico in zaplešeta divji ples, da je nastal veter in je pričelo bliskati in grmeti. Grdura pa je kričala:

»Jutri še ne, jutri še ne,
v nedeljo pa — naj toča gre!«

Vrag je nenadoma spustil čarovnico, da je padla po tleh. Strahovito je zarjul in skočil v peklenko brezdno. Vsa zasopla se je Grdura spravila na metlo ter zavpila:

»Hija, hoja, hej, trka trk,
luč naprej, rep nazaj, frka, frk!«

Pa je že bila zopet v zraku in v metli seveda Bobek. Spotoma je začela spet godrnjati:

»Hi, se mi zdi,
v repu me nekaj tišči!«

Kakor burja je prijahala v svojo kočo. Skočila je z metle, Bobek takisto. Pa je hitro zlezal pod odejo in stiskal oči, kakor da najhuje spi. Čarovnica je ponovno svetila v metlo ter mrmrala:

»Hi, ga ni, ga ni,
torej se mi le narobe zdi!«

Pogledala je tudi na ležišče. Res, Bobek je doma in spi kakor dihur. Ugasnila je torej leščerbo in kmalu zasmrčala.

Bobek pa nikakor ni mogel spati. Pričel je ugibati, kako bi jo popi-

hal. Spoznal je, da ima čarovnica edino moč v zrcalu in palici. Na zrcalce je bil še posebno jezen, ker ga je našlo povesod.

Ko je poslalo sonce prve žarke čez vodno gladino, je Bobek tiho vstal in zakuril. Vzel je s police čarobno mazilo in ga zagnal v ribnik. Strašno je završalo, vendar se Grdura ni zbudila. Pač pa so ribice takoj dobile zopet luskinine in plavuti. Potem je pobral velik kamen in ga z obema rokama treščil v zrcalo. Strahovito je zagrmelo, ko se je zrcalce razletelo na kosce. Čarovnico je neznan sila vrgla s postelje.

»Ti peklenški salamenšček, ti!« je vpila in poizkušala vstati. Vendar ni mogla. Čarobna moč, ki jo je imelo zrcalo, je minila.

»Ha, zdaj me ne dobiš,« je mislil Bobek in tekel k vodi, da preplava ribnik. Na čarobno palico je pozabil. Pa jo je babura Grdura pograbila in se z njo po vseh štirih plazila k vodi. Bila je prej tam kakor palček na drugem bregu. Pomolila je palico v vodo in zavpila:

»Križe, kraže, vse povprek,
vleci palčka sem na breg!«

Ubogi Bobek, kako je bil hitro spet v rokah strašne čarovnice.

»Tako, seme zanikrno!« je vpila ter ga stiskala v dlani. »Zdaj te spečem pri živem telesu in potem te pojem!«

(Dalje prihodnjič.)

ČUDNI RACUNI

PIRAMIDA IZ ŠTEVILK

$$\begin{aligned}
 1 \times 8 + 1 &= 9 \\
 12 \times 8 + 2 &= 98 \\
 123 \times 8 + 3 &= 987 \\
 1234 \times 8 + 4 &= 9876 \\
 12345 \times 8 + 5 &= 98765 \\
 123456 \times 8 + 6 &= 987654 \\
 1234567 \times 8 + 7 &= 9876543 \\
 12345678 \times 8 + 8 &= 98765432 \\
 123456789 \times 8 + 9 &= 987654321
 \end{aligned}$$

POZNAŠ TOLE?

9876543210	12345678	
0123456789	87654321	
999999999	99999999	
	1234567	
	7654321	
	8888888	
123456	12345	1234
654321	54321	4321
777777	66666	5555 itd.